Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 550 van 4 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 september 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 23 oktober 2025 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

A. Feitenrelaas

U verklaart de Angolese nationaliteit te hebben en etnisch Bakongo te zijn. U bent geboren op […] *1990 in Bengo, u groeide op in Luanda waar u gewoond heeft tot u in 2021 verhuisde naar Buco-Zau, Cabinda. Daar woonde u tot uw vertrek uit Angola op 8 januari 2025.*

U ontmoette uw partner J.M.J.K. in Luanda, waar u bleef wonen met jullie dochter. J. woonde in Cabinda waar hij deel uitmaakte van het Frente para a Libertação do Enclave de Cabinda (FLEC), wat u pas te weten kwam nadat jullie al samen waren. Mensen kregen door dat jullie een koppel waren en dat J. lid was van FLEC, waarna u in 2020 bedreigingen van leden van de overheidspartij Movimento Popular de Libertação de Angola (MPLA) begon te krijgen. In 2021 besloot J. dan dat u en uw twee dochters bij hem in Cabinda moesten komen wonen omdat u daar veiliger zou zijn, waarop jullie verhuisden naar Buco-Zau. Na enkele jaren daar begonnen de bedreigingen weer, u voelde dat u achtervolgd werd. Op een dag in oktober 2024 vertrok J. om te gaan werken, maar hij keerde niet meer terug. Na twee weken zeiden mensen dat er drie

soldaten van het FLEC ontvoerd waren waaronder uw man. U bleef toen twee maanden thuis, ondertussen ontving u nog bedreigingen. Op een nacht in december 2024 hoorde u lawaai op het dak, waarna er drie mannen in het huis sprongen waar u sliep met uw twee dochters. Deze mannen zeiden dat jullie zouden sterven zoals ook uw man gestorven was. U werd slachtoffer van fysiek en seksueel geweld door hen, waarbij u het bewustzijn verloor. Toen u weer bijkwam waren uw dochters er niet meer, u heeft tot op heden niets meer van hen gehoord.

U verliet op 8 januari 2025 Angola met de auto en ging naar Congo Brazzaville, daar nam u het vliegtuig naar België waar u op 9 januari 2025 aankwam en een dag later een verzoek om internationale bescherming indiende.

U vreest bij terugkeer gedood te worden door de MPLA.

Ter staving van uw verzoek legde u uw Angolese identiteitskaart voor.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de Vragenlijst CGVS d.d. 25 april 2025, vraag 3.6 blijkt immers dat u geen voorkeur heeft, maar toch liever een mannelijke Protection Officer (PO) zou hebben omdat u zich wat meer comfortabel voelt bij mannen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werden er een mannelijke PO en tolk voorzien.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uw asielrelaas is niet geloofwaardig omwille van onderstaande redenen:

***Het is niet geloofwaardig dat u de jaren voor uw vertrek in Buco-Zau, Cabinda woonde, waardoor ook de vervolgingsfeiten die u daar situeert en die de directe aanleiding vormden voor uw vertrek uit Angola op de helling komen te staan.**.*

- *U kan geen enkel dorp opnoemen in de buurt van Buco-Zau (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 25/06/2025, p. 19).*

- *Gevraagd naar bekende plekken of gebouwen in Buco-Zau kan u enkel het provinciaal ziekenhuis noemen (CGVS,p. 19).*

- *U zegt dat er geen rivier bij Buco-Zau is (CGVS, p. 19). Zoals te zien op de kaart die werd toegevoegd aan het administratief meandert de rivier Luali rond en door Buco-Zau.*

- *Gevraagd of u zich veiligheidsincidenten herinnert in Buco-Zau in de periode dat u daar woonde geeft u vaag aan dat er in oktober 2024 aanvallen waren tegen mensen van het FLEC (CGVS, p. 20). Het zegt u niets dat er in december 2023 tweehonderd of meer gewapende mensen, voornamelijk mijnwerkers in opstand kwamen in Buco-Zau, met wegversperringen en vandalisme, waarbij de politie schoten heeft gelost (CGVS, p. 20). Het is uiterst ongeloofwaardig dat u van deze gebeurtenis evenals een gelijkaardig incident in november 2023 niet op de hoogte zou zijn als u effectief in Buco-Zau verbleef in die periode.*

- *Het door u neergelegde document, uw Angolese identiteitskaart, werd in 2023 opgemaakt en vermeldt dat u in Bairro Panguila in Dande woont, vlakbij Luanda. U zegt dat deze identiteitskaart een duplicaat is die u heeft aangevraagd met een kopie van uw vorige identiteitskaart en dat u nooit de tijd heeft gehad om uw adres te veranderen (CGVS, p. 19).*

Het feit dat u een officieel document voorlegt waarop een andere woonplaats vermeld staat dan u zelf verklaart doet echter verdere afbreuk aan uw verklaring dat u in de jaren voor uw vertrek in Buco-Zau, Cabinda woonde.

- *Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u bovendien dat u naar Cabinda verhuisde 10 jaar voorvertrek (Verklaring DVZ d.d. 25/04/2025, vraag 10). Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt zegt u enkel dat u niet wee hoe dit komt, en dat u fouten hebt gezocht in de vorige notities (CGVS, p. 26). Uw verklaringen bij de DVZ werden echter voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat u zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. U gaf bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS bovendien aan dat uw interview bij de DVZ goed was verlopen (CGVS p. 3).*

Hiermee geconfronteerd verklaart u uw gebrek aan kennis over Buco-Zau door het feit dat u daar niet bent geboren, gewoon een tijd verbleef en niet buitenkwam voor uw veiligheid (CGVS, pp. 19, 21). U zei echter zelf al dat de bedreigingen in Buco-Zau pas enkele jaren na uw verhuis begonnen, dat u naar de markt ging, uw kinderen naar school bracht (CGVS, p. 18). Dit is dus geenszins een aannemelijke verklaring voor uw zeer gebrekkige kennis over de plek waar u de laatste jaren voor uw vertrek beweert gewoond te hebben.

***U heeft een erg beperkte kennis van FLEC**, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnt. Aangezien het FLEC-lidmaatschap van uw partner aan de basis ligt van de problemen waardoor u uw land verliet, en u de jaren voorafgaand aan uw vlucht met hem samenwoonde kan er verwacht worden dat u hier kennis van heeft of op zijn minst de moeite heeft gedaan om hierover meer te weten te komen, quod non. Alle informatie hieronder werd toegevoegd aan het administratieve dossier.*

- *U weet niet waar de naam FLEC voor staat, u verklaart enkel dat dit de Movimento Libertacao de Cabinda is, die voor de bevrijding van Cabinda is (CGVS, p. 16). U weet echter niet waar het acroniem FLEC voor staat, namelijk Frente para a Libertação do Enclave de Cabinda (CGVS, p. 16).*

- *U weet niet precies hoe de vlag van FLEC eruitziet, u denkt dat er geel, groen en rood bij is (CGVS, p. 16).De vlag van FLEC is rood, geel blauw met een symbool in het midden. Aangezien u zegt dat het uniform van FLEC, en dus J., die vlag op de schouder had staan kan er echter verwacht worden dat u deze wel zou kunnen beschrijven (CGVS, p. 17).*

- *U geeft foutief aan dat het FLEC geen logo of symbool heeft (CGVS, p.16).*

- *U weet niet wanneer FLEC werd opgericht (CGVS, p. 17).*

- *Gevraagd naar de activiteiten van FLEC zegt u zeer algemeen dat alles wat ze deden voor de vrijheid van Cabinda was, dat u geen specifieke voorbeelden kan geven omdat u niet meedeed (CGVS, p. 18). Daarna zegt u dat FLEC naar weeshuizen of straatkinderen gaat en dat u daar een keer aan deelnam (CGVS, pp. 17-18).*

***Hetzelfde gaat op voor de rol van uw echtgenoot bij FLEC.** U verklaart dat J. eerste sergeant was, maar verder kan u geen enkele info geven over zijn taken of zijn rol. U zegt dat u enkel wist dat hij 's ochtends ging werken en 's avonds thuiskwam (CGVS, pp. 17-18). Gevraagd of jullie daar nooit over spraken zegt u dat hij enkel zei dat Cabinda moest vrijgelaten worden en onafhankelijk worden, en dat hij vocht voor de vrijheid van Cabinda (CGVS, pp. 18, 21). Dergelijke beperkte verklaringen over de activiteiten van uw man, wat aan de basis ligt van de door u aangehaalde vervolging, weten dan ook allerminst te overtuigen.*

***Ook omtrent uw effectieve vervolgingsfeiten weet u niet te overtuigen. U zegt wel heel algemeen dat de MPLA uw man belaagde omdat ze willen dat FLEC stopt met strijden voor de onafhankelijkheid voor Cabinda, maar verder dan dat kan u niet uitleggen waarom de MPLA dan precies uw man viseerde, of nadat uw man opgepakt zou zijn door MPLA u en uw dochters nog verder viseerden**, uw enige verklaring is dat ze gewoon zijn familie wilden afmaken (CGVS, pp. 21, 23).*

*U kan dus noch uw recente herkomst, noch de grond van uw aangehaalde problemen aannemelijk maken. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat er **incoherenties en ongeloofwaardigheden** kunnen worden vastgesteld die verder en op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw relaas ondergraven.*

- *U verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud dat u na de aanval meteen naar Congo Brazzaville vertrok en daar drie weken verbleef vooraleer u het vliegtuig naar België nam (CGVS, p. 25). Eerder in het persoonlijk onderhoud en in uw verklaringen bij de DVZ zei u dat u op 8 januari 2025 naar Brazzaville ging en nog diezelfde dag of een dag later het vliegtuig nam (Verklaring DVZ, vraag 10, 33; CGVS, p. 10).*

- *U zei dat u na 2021 niet meer terug in Luanda was geweest (CGVS, p. 6), daarna zegt u dat u voor een visumaanvraag voor België in 2023 nog eens een dag naar Luanda bent gegaan om iets te handtekenen en*

vingerafdrukken te laten nemen (CGVS, p. 12). Het feit dat u een dag over en weer reist naar de hoofdstad terwijl u gezocht zou worden door de regering getuigt niet van ernstige vrees voor vervolging door de MPLA. Verder legt u erg vage verklaringen af over het paspoort waarmee u dit visum aanvroeg, namelijk dat u het visum wel in 2023 heeft aangevraagd maar u dat paspoort toen al jaren had (CGVS, p. 13). Op de informatie die het CGVS ontving over deze visumaanvraag staat echter dat deze gebeurde met een paspoort dat in 2023 werd aangemaakt in Luanda. Dit is dus niet enkel een onwaarheid maar impliceert dus ook dat u voor de aanmaak van dat paspoort naar Luanda bent gegaan in 2023.

- *U vroeg in 2023 dit visum voor België aan om door Angola te verlaten J. de boodschap te geven dat jullie risico liepen. Het feit dat u daarnaast geen enkele andere stappen of voorzorgsmaatregelen nam wijst echter niet op een ernstige vrees (CGVS, pp. 22-23). Later verklaart u dan ook nog dat u geen visum voor uw dochters had aangevraagd omdat u alleen weg wou gaan (CGVS, p. 26).*

- *U heeft sinds de verdwijning van uw dochters geen pogingen ondernomen of stappen gezet om informatie in te winnen over hen, wat er met hen gebeurd is of waar zij zouden kunnen zijn (CGVS, p. 25), wat redelijkerwijs wel verwacht kan worden. Opnieuw getuigt dit niet van een vrees voor vervolging binnen uw familie.*

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 26/06/2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

2.1. Verzoekster zet vooreerst met betrekking tot de "[j]*uridische gronden van de aanvraag*" het volgende uiteen in het verzoekschrift:
"*3.1. Wat de toepassing van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, verblijf, vestiging en verwijdering van vreemdelingen betreft:*

Overwegende dat de inhoud van het verhaal dat door de verzoekende partij is gepresenteerd ter ondersteuning van haar aanvraag voor internationale bescherming, binnen de reikwijdte valt van artikel 1 A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van politieke vluchtelingen en haar aanvullende protocol van 31 januari 1967;
Dat het verhaal van de verzoekende partij voldoet aan de criteria van lidmaatschap van een sociale groep, in dit geval de familie, en het politieke criterium zoals vastgesteld in artikel 1 A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van politiek vluchtelingen, als onttriggerende criteria voor internationale bescherming;
Dat het verhaal van de aanvragende partij voldoet aan de criteria van lidmaatschap van een sociale groep, namelijk het gezin, en het politieke criterium zoals vastgelegd in artikel 1 A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, als criteria die de internationale bescherming in gang zetten;
Overwegende dat gezien het politieke karakter van de feiten, de aanvragende partij geen bescherming en goedgunstigheid van de nationale autoriteiten van haar land van herkomst kon en zal kunnen ontvangen, die zelfs verondersteld haar beulen zijn gezien de politieke context in Angola;
Inderdaad, volgens de herhaaldelijk uitgesproken opmerkingen van de aanvallers van de verzoekende partij tijdens de vervolgingen die zij haar hebben aangedaan, wordt de FLECbeweging waartoe haar man actief lid is, beschouwd als een rebelse beweging en wordt deze bestreden door de heersende macht in Angola;
Dat deze huidige politieke context in Angola, namelijk het conflict tussen de FLEC en de heersende autoriteiten in Angola, de door de verzoekende partij geuite angst objectief maakt;
Gelet op het feit dat de verzoekende partij zonder tegenstrijdigheid beweert dat zij in haar land persoonlijke bedreigingen heeft ondergaan om vermoord te worden zoals haar man, intimidaties heeft ervaren, en het slachtoffer is geweest van lichamelijk en seksueel geweld. Dit alles vanwege de politieke activisme van haar man, meneer J.M.J.;
Overwegende dat deze ondergane geweldplegingen een onmenselijke en vernederende behandeling vormen waartegen de aanvragende partij bescherming verdient van de Belgische autoriteiten op grond van artikel 3 van de Europese Conventie tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden;

Hieruit volgt dat het verzoek om erkenning van de verzoekende partij als politieke vluchteling ontvankelijk en gegrond is op basis van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 inzake de toegang tot het grondgebied, verblijf, vestiging en verwijdering van buitenlanders;

3.2. Wat betreft de subsidiaire toepassing van artikel 48/4 8 2, c van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen:

Aldus, als de Raad van de huidige zaak de verzoeker geen politiek vluchtelingenstatut toekent als gevolg van de tegenpartij en deze laatste gebrek aan geloofwaardigheid aanvoert, dan blijven de criteria voor de toepassing van de subsidiaire bescherming, vermeld in artikel 48/4, § 2 c van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, verblijf, vestiging en uitzetting van vreemdelingen, in dit geval wel verenigbaar;
Overwegende dat de verzoekende partij wordt geconfronteerd met een reëel risico op ernstige schade als zij naar Angola terugkeert;
Gezien het feit dat deze schade bedreigingen voor zijn leven en andere onmenselijke of vernederende behandeling omvat. Ze werd inderdaad bedreigd met de dood zoals haar man tijdens zijn verkrachting en fysieke mishandeling in december 2024;
Overwegende dat de algemene voorwaarden voor het verlenen van subsidiaire bescherming in dit geval zijn vervuld, namelijk:
1. dat de verzoekende partij momenteel internationale bescherming in België heeft aangevraagd. Haar huidige verzoek is dus subsidiair aan haar asielaanvraag;
2. dat ze Angola is ontvlucht uit angst opnieuw vervolgd te worden, maar ook vanwege de bedreigingen voor haar leven;
3. dat de mensen die de aanvallen uitvoeren, de aanhangers zijn van de huidige macht in Angola (de M.PLA.) ;
4. dat het verhaal dat door de verzoekende partij is geproduceerd past binnen het kader van een interne politieke en gewapende conflict tussen de Angolese autoriteiten en de F-L.E.C. Om deze reden kan de verzoekende partij niet verwachten de bescherming te ontvangen die zij hierbij van de autoriteiten van haar land verzoekt;
5. Dat de zaak van de verzoekende partij valt onder de hypothese genoemd in artikel 48/4, § 2 c van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, namelijk het bestaan van ernstige bedreigingen voor het leven of de persoon van een burger in geval van blinde geweld in het kader van een interne of internationale gewapende conflicten;
[…]
In dit geval heeft de verzoeker zijn Angolese nationaliteit bewezen door zijn Angolese identiteitskaart voor te leggen;
In Angola zijn de huidige autoriteiten die in Luanda aan de macht zijn in een gewapend conflict met de FLEC en dit gewapende conflict leidt tot gevallen van blinde geweld, zoals in dit geval beschreven door de verzoekende partij in haar verhaal;
Het gevolg is dus dat het gebrek aan geloofwaardigheid dat de verzoekende partij in dit geval zou worden verweten, geen belemmering vormt voor de Raad om haar subsidiaire bescherming toe te kennen op grond van artikel 48/4 8 2 c van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, verblijf, vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
Dat zijn aanvraag voor subsidiaire bescherming ontvankelijk en gegrond is;".

Verzoekster verwijst vervolgens naar de bestreden beslissing.

In een enig middel beroept verzoekster zich op de "*schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, verblijf, vestiging en verwijdering van vreemdelingen, evenals de schending van de verplichting tot een adequate motivering van haar besluiten als administratieve autoriteit zoals vastgesteld door de artikelen 1, 2 en 3, lid 2 van de wet van 29 juli 1991 inzake de formele motivering van administratieve handelingen, en van het beginsel van zorgvuldigheid als algemeen beginsel van goede administratie*".

Verzoekster onderbouwt dit middel als volgt:
"*Overwegende dat de tegenpartij een foutieve toepassing maakt van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de vreemdelingen, en hierdoor deze wettelijke bepaling zelf schendt door zich in haar beoordeling van de ingediende asielaanvraag te beperken tot het in twijfel trekken van de geloofwaardigheid van de verzoeker op niet-essentiële aspecten van zijn verhaal;*
Dat de tegenpartij het wezen van het asielverhaal van de verzoekende partij uit het oog verliest, namelijk dat de reden voor de vervolgingen die zij in Angola heeft ondergaan politiek is en voortkomt uit haar familiale band met een activist van de FLEC in de zin van artikel 1 A van de Conventie van Genève betreffende de status van vluchtelingen, en dat de verzoekende partij daadwerkelijk te maken heeft gehad met onmenselijke

en vernederende behandelingen die worden verboden door artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten en vrijheden van de mens;
Overwegende dat in strijd met de artikelen 1, 2 en 3, lid 2 van de wet van 29 juli 1991 inzake de formele motivatie van administratieve handelingen, de redenen van de beslissing van de tegenpartij geen voldoende en relevante redenen vormen. Ze zijn daarom ongeschikt om de status van vluchteling aan de aanvrager te weigeren;
Dat de verzoekende partij de redenen van de beslissing van de wederpartij als volgt weerlegt:

Wat betreft de onvoldoende kennis van Buco-Zau in Cabinda:

Overwegende dat de tegenpartij de verzoekster verwijt deze regio niet te kennen;
In aanmerking nemend dat de verzoekende partij Luanda heeft verlaten om in deze regio te gaan wonen na bedreigingen die zij heeft ontvangen via telefoon in Luanda. Zij leefde daar dus al in een klimaat van angst en discreet voor haar veiligheid (beperkte en functionele uitjes vanuit haar huis,...);
Bovendien betreft deze leemte van de verzoekende partij niet de inhoud van haar verhaal, zodat het geen voldoendereden is om de noodzaak van bescherming die zij vraagt, terzijde te schuiven;

Wat betreft de beperkte kennis van FLEC

Met inachtneming dat de tegenpartij de verzoeker ten onrechte verwijt een beperkte kennis van de FLEC te hebben;
Dat het niet zij was die activist was binnen de FLEC, maar eerder haar man die dat was. Het paar was zelfs het er niet over eens en haar man was vrij geheimzinnig en discreet over dit onderwerp;
Dat deze beperkte kennis van het FLEC niet van dien aard is dat het de inhoud van het verhaal in twijfel kan trekken dat is geproduceerd ter ondersteuning van het verzoek om politieke asiel van de verzoekende partij;
Wat de rol van de echtgenoot van de verzoekende partij binnen de FLEC betreft Aangezien de verzoekende partij de rang van haar man binnen de FLEC heeft gegeven (sergeantmajoor);
Dat deze informatie voldoende is om de rol van haar man te beschrijven. De beschuldiging die de verzoeker haar maakt, is ongepast;

Wat de oorsprong van de vervolgingen betreft

Overwegende dat de verzoeker, in tegenstelling tot wat de wederpartij hem verwijt, goed heeft uitgelegd dat het de M.P.LA, de partij die aan de macht is in Angola, is die zijn kleine gezin wilde uitroeien;
Het is dus ten onrechte dat de tegenpartij hem verwijt dat hij de opvolging en de kern van zijn problemen niet onder controle heeft;
Dat de redenen met betrekking tot deze beschuldiging ook inadequaat zijn en de behoefte aan bescherming die door de verzoekende partij is geuit, niet in twijfel trekken.

Met betrekking tot de visumaanvraag om naar België te komen, ingediend door de verzoekende partij in Luanda in 2023

Overwegende dat de aanvrager hierover heeft verklaard door haar vergetelheid te bekennen niet te hebben gemeld, tijdens haar eerste ondervraging bij de vreemdelingenpolitie, haar heen-en-terug reis van Cabinda naar Luanda om deze visumaanvraag te doen omdat ze naar een manier zocht om Angola te verlaten vanwege de vervolging;
Moge dit vergetelheid de stof van zijn asielverhaal niet aantasten;

Wat betreft de verwijten aan de verzoekende partij voor het ontbreken van stappen om haar kinderen te vinden

Aangezien deze beschuldiging ongegrond en ongepast is, omdat de aanvrager ervan overtuigd is dat de M.P.L.A betrokken was bij de vervolgingen waarvan zij slachtoffer was, kon de aanvrager redelijkerwijs de stappen ter plaatse in Angola bij haar beulen niet ondernemen. Ze legde uit dat ze nog maar één doel had, namelijk Angola te verlaten;
Overwegende dat de tegenpartij artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 over de toegang tot het grondgebied, verblijf, vestiging en verwijdering van buitenlanders verkeerd toepast en daardoor deze wettelijke bepaling schendt, omdat zij ten onrechte concludeert dat de verzoekende partij geen recht heeft op subsidiaire bescherming;
Dat er in de bestreden beslissing inderdaad geen reden is die uitlegt waarom de verzoeker geen recht zou hebben op subsidiaire bescherming;
Dat deze afwezigheid van een motief ook een schending vormt van de formele verplichting van administratieve besluiten zoals uiteengezet in de artikelen 1, 2 en 3 lid 2 van de wet van 29 juli 1991;

Dat het enige credibility-verworfde verwijt aan de verzoeker niet voldoende is om zijn behoefte aan subsidiaire bescherming tegen te werken;
Overwegende dat de tegenpartij zo het principe van zorgvuldigheid schendt dat haar verplicht om, als een goede administratie, alle relevante elementen van het verhaal dat door de verzoekende partij is gepresenteerd zorgvuldig te analyseren;
Overwegende dat de zaak van de verzoekende partij valt onder de hypothese bedoeld in artikel 48/4, § 2, c van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de uitzetting van buitenlanders, namelijk het bestaan van ernstige bedreigingen voor het leven of de persoon van een burger in het geval van blinde geweld in het kader van een interne of internationale gewapende conflict;
[…]
In dit geval heeft de verzoekende partij haar Angolese nationaliteit bewezen door haar nationale identiteitskaart over te leggen;
In Angola zijn de huidige autoriteiten die in Luanda aan de macht zijn in een gewapend conflict met de FLEC en dit gewapende conflict leidt tot gevallen van blinde geweld, zoals in dit geval beschreven door de verzoekende partij in haar verhaal;
Het volgt daaruit dat het gebrek aan geloofwaardigheid dat hem zou worden verweten aan het einde van de analyse van zijn aanvraag voor bescherming, geen obstakel vormt voor de beschermingsambtenaar om hem subsidiaire bescherming te verlenen op grond van artikel 48/4 § 2 c van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
Dat het enige middel is gefundeerd;".

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoekster de volgende stukken:
"*1. Besluit van C.G.V.S*
2. Verzoek in het Frans".

Beoordeling

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.2. Volledigheidshalve wijst de Raad er op dat Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: Verordening (EU) 2024/1347 - Kwalificatieverordening) rechtstreeks van toepassing is vanaf 12 juni 2026.

De bestreden beslissing werd genomen vóór 12 juni 2026 en is gebaseerd op de (oude) artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze wetsartikelen, die de criteria voor de beoordeling van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bevatten, werden bij artikelen 22 en 23 van de wet van 16 juni 2026 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie (*BS* 19 juni 2026) opgeheven.

De inhoud van deze artikelen wordt voortaan geregeld door de definities in artikel 3, 1) tot en met 6) van Verordening (EU) 2024/1347- Kwalificatieverordening en de hoofstukken II (beoordeling van verzoeken om internationale bescherming), III (voorwaarden voor het verkrijgen van de vluchtelingenstatus) en artikel 13 (verlening van de vluchtelingenstatus) van Verordening (EU) 2024/1347 - Kwalificatieverordening wat betreft de vluchtelingenstatus en de hoofstukken II (beoordeling van verzoeken om internationale bescherming), V (voorwaarden om in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming) en artikel 18 (verlening van de subsidiaire beschermingsstatus) van Verordening (EU) 2024/1347 - Kwalificatieverordening wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Verordening (EU) 2024/1347 - Kwalificatieverordening bevat geen overgangsbepalingen op grond waarvan vóór 12 juni 2026 ingediende verzoeken onderworpen blijven aan de voordien geldende materiële voorwaarden voor internationale bescherming. Zij is bijgevolg vanaf 12 juni 2026 eveneens van toepassing

op verzoeken om internationale bescherming die vóór die datum werden ingediend, maar waarover nog geen definitieve beslissing is genomen. De omstandigheid dat het voorliggend verzoek vóór 12 juni 2026 werd ingediend en dat de bestreden beslissing vóór die datum werd genomen, doet hieraan geen afbreuk. De Raad dient bij de beoordeling van het voorliggend beroep dan ook na te gaan of verzoekster voldoet aan de in Verordening (EU) 2024/1347 - Kwalificatieverordening vastgestelde voorwaarden voor het verlenen van internationale bescherming.

De Raad wijst erop dat de artikelen 9 en 10 van Verordening (EU) 2024/1347 - Kwalificatieverordening, gelezen in samenhang met artikel 3, 5) de voor de voorliggende zaak relevante materiële voorwaarden om als vluchteling te worden erkend hernemen. Artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van Verordening (EU) 2024/1347 - Kwalificatieverordening hernemen de materiële voorwaarden om voor subsidiaire bescherming in aanmerking te komen. De Raad stelt *prima facie* vast dat de opheffing van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet ingevolge de inwerkingtreding van Verordening (EU) 2024/1347 - Kwalificatieverordening niet tot gevolg heeft dat de criteria die voor de beoordeling van de voorliggende zaak relevant zijn, inhoudelijk zijn gewijzigd.

3.3. De opsomming van wetsbepalingen en rechtsleer impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van de feiten en omstandigheden wordt uiteengezet in artikel 4 van Verordening (EU) 2024/1347 - Kwalificatieverordening en artikel 34 van Verordening (EU) 2024/1348 (hierna: de Asielprocedureverordening).

Wanneer een of meer specifieke aspecten van de verklaringen van een verzoekster niet met documenten of ander bewijsmateriaal worden gestaafd, bepaalt artikel 4, lid 5 van Verordening (EU) 2024/1347 - Kwalificatieverordening dat geen aanvullend bewijsmateriaal wordt verlangd met betrekking tot deze specifieke aspecten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:
“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn of haar verzoek om internationale bescherming te staven;
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn overgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere relevante elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de beschikbare algemene en specifieke informatie die relevant is voor zijn of haar verzoek;
d) vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd, onder andere rekening houdend met het moment waarop de verzoeker om internationale bescherming heeft verzocht.”

4. Blijkens de bestreden beslissing hecht verweerder geen enkel geloof aan verzoeksters voorgehouden verblijf in Buco-Zau, Cabinda in de jaren voor haar vertrek, noch aan de vervolgingsfeiten die zij daar situeert.

Verzoekster volhardt in het verzoekschrift in haar verblijf in Buco-Zau en de vervolgingsfeiten die aldaar plaatsvonden en tracht de motivering in de bestreden beslissing te weerleggen.

Na kennisname van de elementen in het administratief en rechtsplegingsdossier stelt de Raad het volgende:

- Verzoeksters kennis over (de omgeving van) Buco-Zau is dermate ontoereikend dat niet aannemelijk is dat zij daar in de periode 2021-2025 zou hebben gewoond. Verzoekster kan geen enkel dorp opnoemen in de buurt van Buco-Zau, kent behalve het provinciaal ziekenhuis geen bekende plekken of gebouwen in Buco-Zau, stelt foutief dat er geen rivier is en blijkt niet op de hoogte van grote veiligheidsincidenten in november en december 2023 in Buco-Zau (NPO, p. 19-20; administratief dossier, blauwe map ‘landeninformatie’). De stelling in het verzoekschrift dat verzoekster Luanda had verlaten om in Buco-Zau te gaan wonen na telefonische bedreigingen in Luanda en dat zij in Buco-Zau leefde in een klimaat van angst en discretie voor haar veiligheid kan, gelet op haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, niet worden aangenomen ter verschoning van haar zeer gebrekkige kennis over de plek waar zij de laatste jaren voor haar vertrek beweert gewoond te hebben. Verzoekster verklaarde immers dat de bedreigingen in Buco-Zau pas enkele jaren na haar verhuis begonnen en dat zij er naar de markt ging en haar kinderen naar school bracht (NPO, p. 18).

- Verzoeksters Angolese identiteitskaart, opgemaakt in 2023, vermeldt dat verzoekster in Bairro Panguila in Dande woont, vlakbij Luanda. Het feit dat verzoekster een officieel document voorlegt waarop een andere woonplaats vermeld staat dan degene die zij zelf verklaart, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar bewering in de jaren voor haar vertrek uit Angola in Buco-Zau, Cabinda te hebben gewoond.

- Verzoekster gaf bij de DVZ aan dat ze 10 jaar voor haar vertrek naar Cabinda verhuisde (verklaring DVZ, vraag 10), terwijl ze bij het CGVS verklaarde dat ze in 2021 vanuit Luanda naar Buco-Zau, Cabinda verhuisde (NPO, p. 5). Dergelijke uiteenlopende verklaringen over het moment waarop verzoekster naar Cabinda verhuisde, wijzen erop dat verzoeksters verklaringen niet op waarheid berusten en doen afbreuk aan haar beweerde verblijf in Cabinda.

- Verzoekster heeft een erg beperkte kennis over het FLEC: zij weet niet waar de naam FLEC voor staat, weet niet hoe de vlag er uitziet, geeft foutief aan dat het FLEC geen logo of symbool heeft, weet niet wanneer FLEC is opgericht en is algemeen over de activiteiten van FLEC (NPO, p. 16-18). Verzoeksters verweer in het verzoekschrift dat zij niet de activist was binnen FLEC, maar haar echtgenoot, en dat hij geheimzinnig en discreet was over FLEC kan niet overtuigen. Aangezien het FLEC-lidmaatschap van verzoeksters partner aan de basis ligt van de problemen waardoor zij haar land verliet en verzoekster de jaren voorafgaand aan haar vlucht met hem samenwoonde in Cabinda kan er verwacht worden dat verzoekster hier (basis)kennis van heeft dan wel moeite heeft gedaan om hierover meer te weten te komen, *quod non*.

- Verzoekster heeft evenzeer een erg beperkte kennis over de rol van haar echtgenoot bij FLEC. Zo kan zij slechts stellen dat haar man eerste sergeant was (NPO, p. 17), maar weet zij verder geen enkele concrete informatie of details te geven over zijn taken of zijn rol (NPO, p. 17-18, p. 21). Bovendien dicht verzoekster haar echtgenoot in het verzoekschrift een andere rang, met name die van sergeant-majoor, toe (verzoekschrift, p. 9). Verzoeksters beperkte verklaringen over de activiteiten van haar man en wijzigende verklaringen aangaande diens rang ondermijnen de geloofwaardigheid van haar voorgehouden asielrelaas.

- Voorts blijft verzoekster bij algemene verklaringen dat de MPLA haar man belaagde omdat ze willen dat FLEC stopt met strijden voor de onafhankelijkheid voor Cabinda. Zij kan verder dan dat niet aannemelijk en concreet toelichten waarom de MPLA precies haar man viseerde, noch waarom verzoekster en haar dochters nog werden geviseerd nadat haar man zou zijn opgepakt door de MPLA (NPO, p. 21, p. 23). Waar verzoekster in het verzoekschrift poneert dat de MPLA het gezin van verzoekster wilde uitroeien, kan dit evenmin overtuigen.

- Verzoekster legt incoherente verklaringen af over het moment van haar vertrek uit Cabinda: tijdens het persoonlijk onderhoud gaf ze aan dat ze na de aanval meteen naar Congo-Brazzaville vertrok en daar drie weken verbleef vooraleer ze het vliegtuig naar België nam (NPO, p. 25), terwijl ze eerder tijdens het persoonlijk onderhoud en bij de DVZ zei dat ze op 8 januari 2025 naar Congo-Brazzaville ging en nog diezelfde dag of een dag later het vliegtuig nam (verklaring DVZ, vragen 10 en 33; NPO, p. 10). Dergelijke uiteenlopende verklaringen over haar vertrek uit Cabinda doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar verblijf in Cabinda en haar relaas.

- Daargelaten dat verzoekster initieel verklaarde dat zij na 2021 niet meer terug in Luanda was geweest (NPO, p. 6) om daarna te stellen dat zij in het kader van een visumaanvraag in 2023 een dag naar Luanda is gegaan (NPO, p. 12), getuigt het feit dat verzoekster een dag over en weer reist naar de hoofdstad terwijl zij gezocht zou worden door de regering niet van een ernstige vrees voor vervolging door de MPLA. Wat betreft het paspoort waarmee zij dit visum aanvroeg stelde verzoekster dat zij het visum wel in 2023 heeft aangevraagd maar dat paspoort toen al jaren had (NPO, p. 13), terwijl uit de visuminformatie (administratief dossier, blauwe map 'landeninformatie') blijkt dat de aanvraag gebeurde met een paspoort dat op 21 juli 2023 werd afgeleverd in Luanda. Verzoekster legt dus niet alleen leugenachtige verklaringen af; hieruit blijkt tevens dat zij voor de aanmaak van dit paspoort eveneens in Luanda was in 2023.

- Verzoekster heeft naast haar visumaanvraag in 2023, die geweigerd werd, geen enkele andere stappen of voorzorgsmaatregelen genomen (NPO, p. 22-23), wat niet duidt op een ernstige vrees. Later verklaart verzoekster dat ze geen visum voor haar dochters had aangevraagd omdat ze haar man wou straffen door alleen weg te gaan en hem wou aanzetten om een beslissing te nemen (CGVS, p. 26).

- Voorts is niet aanvaardbaar dat verzoekster sinds de verdwijning van haar dochters geen pogingen heeft ondernomen of stappen heeft gezet om informatie in te winnen over hen, wat er met hen gebeurd is of waar zij zouden kunnen zijn (NPO, p. 25). Zo verzoekster in het verzoekschrift stelt dat zij geen stappen ter plaatse in Angola "*bij haar beulen*" kon ondernemen, kan dit niet verklaren waarom verzoekster ook van op afstand uit België geen pogingen onderneemt om meer informatie te bekomen over de verdwijning van haar dochters.

Ingevolge de voorstaande vaststellingen hecht de Raad geen enkel geloof aan verzoeksters recent verblijf in Buco-Zau, Cabinda, noch aan de door haar voorgehouden vervolgingsfeiten die er zouden hebben plaatsgevonden.

De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas.

Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft. Zij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het benadrukken van de waarachtigheid van haar relaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het tegenspreken en minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritiseren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder.

Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Zo verzoekster bij het verzoekschrift de Franstalige versie van haar verzoekschrift voegt, kan dit de voorgaande vaststellingen niet in een ander daglicht stellen.

5. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van oud artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet - zoals vervangen door de voorwaarden van artikel 4, lid 5 van Verordening (EU) 2024/1347 - Kwalificatieverordening. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van Verordening (EU) 2024/1347 - Kwalificatieverordening niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, gezien de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van Verordening (EU) 2024/1347 - Kwalificatieverordening niet worden aangenomen.

6. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van oud artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, blijkt uit de informatie waarnaar verzoekster in het verzoekschrift verwijst – met name het jaarverslag van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 2007-2008 – geenszins dat er actueel voor burgers in Angola een reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 15 van Verordening (EU) 2024/1347 - Kwalificatieverordening inhoudelijk hetzelfde is aan artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn waarvan artikel 48/4, § 2 de omzetting is. Verzoekster maakt aldus geen risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van Verordening (EU) 2024/1347 aannemelijk.

Kosten

7. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
A.-M. DE WEERDT	W. MULS